विश्वासादयंनक्रूरोमित्रइतिविश्वासात्प्रणयेनवा यदि किंचिदतिक्रांतं अपराधं तदुक्तहेतुभ्यां प्रेष्यस्य दासस्य क्षमितव्यं क्षंतव्यं यस्माद्योदासोनापराध्यति ॥ तादृशदासासंभवः स्वामिचित्तानुवर्तनस्यसर्वथाऽसंभवात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ शौचमिंद्रियनिग्रहः ॥१४॥१५॥ उपपन्नं योग्यं॥युक्तं युक्तियुक्तं ॥१६ ॥ दोषज्ञोविद्वान्कोरामसुग्रीवाभ्यामन्योभवद्वाक्यसदृशं वाक्यंवक्तुमर्हति ॥ १७॥१८॥ वयस्यं रामं ॥१९॥ स्वोक्तवाक्यानां रामोक्तत्वशंकाव्यावृत्तये स्वोक्तित्वमेव बोधयन्स्वापराधं क्षमापयति

यदिकिंचिदतिक्रांतंविश्वासात्प्रणयेनवा ॥ प्रेष्यस्यक्षमितव्यंमेनकश्चिन्नापराध्यति॥ १ १ ॥इतितस्यब्रुवाणस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः॥ अभवल्लक्ष्मणःप्रीतः प्रेम्णाचेदमुवाचह ॥१ २॥ सर्वथाहिममभ्रातासनाथोवानरेश्वर॥ त्वयानाथेनसुग्रीवप्रश्रितेनविशेषतः ॥ १३॥ यस्तेप्रभावःसुग्रीवयच्चतेशौचमीदृशं॥अर्हस्त्वंकपिराज्यस्यश्रियंभोक्तुमनुत्तमां ॥१४॥ सहायेनतुसुग्रीवत्वयारामःप्रतापवान्॥वधिष्यतिरणेशत्रूनचिरान्नात्रसंशयः॥१५॥ धर्मज्ञस्यकृतज्ञस्यसंग्रामेष्वनिवर्तिनः॥ उपपन्नंचयुक्तंचसुग्रीवतवभाषितं ॥१६॥ दोषज्ञःप्रतिसामर्थ्येकोन्योभाषितुमर्हति॥ वर्ज्जयित्वाममज्येष्ठंत्वांचवानरसत्तम॥१७॥सदृशश्चासिरामेणविक्रमेणबलेनच ॥ सहायोदैवतैर्दत्तश्चिरायहरिपुंगव ॥ १८॥ किंतुशीघ्रमितोवीरनिष्क्रमत्वंमयासह ॥ सांत्वयस्ववयस्यंचभार्याहरणदुःखितं ॥ १९॥ यच्चशोकाभिभूतस्यदृष्ट्वारामस्यभाषितं॥ मयात्वंपरुषाण्युक्तस्तत्क्षमस्वसखेमम॥२०॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ७ ॥ ७ ॥ एवमुक्तस्तुसुग्रीवोलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ हनूमंतंस्थितंपार्श्वेवचनंचेदमब्रवीत् ॥ १ ॥

॥यच्चेति॥रामभाषितं सीतावियोगजविलापरूपं ॥२० ॥ नरमानः॥ इतिरामाभिरामे श्रीरा० वा० किष्कि० षट्त्रिंशःसर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथसुग्रीवेणापरिमितदूतप्रेषणमनेककोटिनिजसेनासंमेलनं एवमिति॥१॥२ ॥